

Sygnatura akt III RC 304/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Ś., dnia 20-04-2015 r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej III Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Beata Michurska-Gruszczyńska

Protokolant: Katarzyna Sobera

po rozpoznaniu w dniu 08-04-2015r. w Środzie Śląskiej na rozprawie

sprawy z powództwa J. S. (1) reprezentowanego przez Kierownika Gminnego Ośrodka Pomocy (...) w M.

przeciwko E. S. (1) i A. B. (1)

o alimenty

I. oddała powództwo;

II. kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

Z/

1. odnotować

2. kal. 21 dni.

20-04-2015r.

Sygn. akt III RC 304/14

UZASADNIENIE

Kierownik Gminnego Ośrodka Pomocy (...) ((...)) w M. działający w imieniu uprawnionego J. S. (1) wniósł o zasądzenie na jego rzecz od każdego z pozwanych – E. S. (2) i A. B. (1) alimentów w kwocie po 300 zł miesięcznie, płatnych do rąk J. S. (2) z góry poczynając od dnia 01 grudnia 2014r. wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia w płatności którejkolwiek z rat. Nadto domagał się zasądzenia od pozwanych na rzecz powódki kosztów procesu, według norm przepisanych oraz nadanie wyrokowi rygoru natychmiastowej wykonalności.

Uzasadniając podał, że w ramach prowadzonego postępowania administracyjnego (...) M. podjął działania, celem ustalenia osób zobowiązanych do alimentacji J. S. (1) i ustalił, że powód posiada dzieci: E. S. (2) i A. B. (1). Podał, że powód z uwagi na zły stan zdrowia nie może podjąć zatrudnienia, korzysta ze środków pomocy społecznej w kwocie 529 zł miesięcznie. Podniósł, że w związku z niepełnosprawnością powód posiada większe potrzeby, w zaspakajaniu których mają obowiązek uczestniczyć dzieci.

W odpowiedzi na pozew pozwana A. B. (1) wniosła o oddalenie powództwa oraz zasądzenie w całości od powoda kosztów postępowania, według norm przepisanych. Zarzuciła, że powód nigdy nie interesował się losem pozwanej. Nie łożył na jej utrzymanie. Nadto porzucił rodzinę i pozostawił ich matkę, która samotnie wychowywała dzieci, przez cały okres do osiągnięcia przez pozwaną pełnoletności. Podniosła, iż z powodem nie łączyła ją żadna więź emocjonalna. Argumentowała, że ma trudną sytuację materialną i rodzinną. Na utrzymaniu ma bowiem niepełnosprawne dziecko, którym stale się opiekuje i w związku z tym nie może podjąć pracy zarobkowej. Podała, że jedynym jej dochodem jest

zasiłek pielęgnacyjny na dziecko w wysokości miesięcznie 1.233 zł oraz dodatek rodzinny w kwocie 212 zł na dwoje dzieci.

W odpowiedzi na pozew pozwany E. S. (1) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na jego rzecz kosztów postępowania, według norm przepisanych. Zdaniem pozwanego roszczenie powoda jest całkowicie sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Zarzucił również, że uzasadnienie pozwu jest lakoniczne, albowiem nie przedłożono żadnych dokumentów, potwierdzających sytuację majątkową i zdrowotną powoda. Nadto stanowisko swoje argumentował trudną sytuacją materialną i rodzinną. Podał, że jest osobą niepełnosprawną - rencistą z powodu doznanego w wypadku przy pracy, jakiego doznał w 2000 roku. Ma na utrzymaniu dwójkę małoletnich dzieci. Posiada zadłużenia w Urzędzie Skarbowym i Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych z tytułu prowadzonej wcześniej działalności gospodarczej. Ponadto choruje na wirusowe zapalenie wątroby typu B, i ponosi dodatkowe wydatki na leczenie.

Na rozprawie w dniu 20.02.2015r. powód J. S. (1) wniósł o oddalenie powództwa. Oświadczył, że nie chce alimentów od dzieci, ponieważ mają swoje rodziny. Podał, że może podjąć pracę w warunkach chronionych. Nie ma żadnych zadłużeń. Wcześniej pracował. Pozwani wnieśli o oddalenie powództwa. Na rozprawie nie stawiał się, prawidłowo zawiadomiony o terminie Kierownik (...) w M..

Na rozprawie w dniu 08 kwietnia 2015r. powód wniósł o oddalenie powództwa. Pozwani podtrzymali dotychczasowe stanowisko w sprawie. Na rozprawie nie stawiał się prawidłowo zawiadomiony o terminie Kierownik (...) w M..

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. S. (1) urodził się w dniu (...) w L.. Jest ojcem pozwanych – A. B. (1) (S.), ur. (...) i E. S. (1), ur. (...), a matką jest M. M..

(dowód: okoliczność bezsporna,

odpis zupełny aktu urodzenia A. B. (1) (S.), sporządzony w USC w G., pod numerem (...) - k. 5,

odpis skrócony aktu urodzenia E. S. (1), sporządzony w USC w G., pod numerem (...) - k. 5,

akt małżeństwa A. S. (1) z A. B. (2), sporządzony w USC w G., pod numerem (...)) – k. 5).

Powód J. S. (1) opuścił rodzinę - żonę M. M. i dzieci A. i E. S. (1), jak dzieci miały około 2 i 3 latka. Związał się z inną kobietą. Powód po opuszczeniu rodziny, nie łożył finansowo na utrzymanie małoletnich dzieci, nie wspierał dzieci rzeczowo, nie interesował się ich sprawami. Nie uczestniczył w procesie wychowawczym dzieci. Nie utrzymywał kontaktu z dziećmi. Początkowo cały ciężar wychowania i utrzymania dzieci spoczywał na matce pozwanych. Potem, gdy pozwana A. B. (1) miała około 7 lat, jej matka zawarła związek małżeński z R. M., który aktywnie włączył się w opiekę nad pozwanymi, i łożył na ich utrzymanie, traktując pozwanych jak własne dzieci.

(dowód: zeznania świadka M. M. nagranie audio-video 00:02:36-00:10:09,

zeznania świadka R. M. nagranie audio-video 00:10:10-00:15:01,

przesłuchanie powoda J. S. (1) nagranie audio-video 00:24:24- 00:34:02,

przesłuchanie pozwanej A. B. (1) nagranie audio-video 00:34:03-00:43:03,

przesłuchanie pozwanego E. S. (1) nagranie audio-video -00:43:04-00:51:02).

Powód J. S. (1) ma 58 lat. Z zawodu jest monterem instalacji i urządzeń energoelektrycznych. Mieszka samotnie w B., gdzie wynajmuje mieszkanie, należące do brata. Ponosi jedynie opłaty za media - energię, gaz. Korzysta ze środków pomocy społecznej z (...) w M. w formie zasiłku stałego w wysokości 529 zł miesięcznie, przyznanego bezterminowo od dnia 01.10.2012r. Jest osobą niepełnosprawną (po operacji kręgosłupa szyjnego), może podejmować pracę w warunkach chronionych. Wcześniej pracował jako kierowca – około 6 lat temu. Jest właścicielem samochodu

osobowego marki A. (...), rok produkcji 1990. Nie toczy się wobec powoda postępowanie egzekucyjne z tytułu alimentów. Powód nie posiada zadłużeń. Jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ś., jako osoba poszukująca pracy.

(dowód: zaświadczenie (...).4280.1.2015.AB z dnia 16.01.2015r. - k. 12,

zaświadczenie Starostwa Powiatowego w Ś. z dnia 11.03.2015r. - k. 92,

zaświadczenie Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Głogowie R. B., sygn. akt Kmo 334/15 z dnia 19.03.2015r. - k. 94,

zaświadczenie z PUP w Ś. z dnia 20.03.2015r. - k. 96-98,

przesłuchanie informacyjne powoda nagranie audio-video 00:02:43-00:06:14,

przesłuchanie powoda J. S. (1) nagranie audio-video 00:24:24- 00:34:02).

Pozwana A. B. (1) ma 36 lat. Z zawodu jest kucharzem - kelnerem. Zamieszkuje przy ul (...) w G. wraz z dwojgiem małoletnich dzieci 15 letnim K. B. i 16 letnim D. B., oraz mężem A. B. (2). Pozwana nie pracuje, zajmuje synem K. B., który jest dzieckiem niepełnosprawnym, wymagającym stałej opieki. Syn pozwanej cierpi na wodogłowie, zaburzenia funkcjonowania zastawki komorowo-otrzewnowej, padaczkę. Nadto u dziecka czasem pojawiają się ostre nieżyty żołądka, infekcje górnych dróg oddechowych. Często jest hospitalizowany. Z powodu stanu zdrowia dziecko, jest pod stałą kontrolą lekarza neurologa oraz lekarzy Poradni (...) Dziecięcej we W.. Pozwana pobiera świadczenie pielęgnacyjne na K. B. w wysokości około 1.200 zł oraz dodatek rodzinny w kwocie około 200 zł. Łączny dochód miesięczny rodziny (z dochodem męża) to kwota około 2.600 zł. Miesięczne wydatki pozwanej to koszty mieszkania około 800-900 zł, wyżywienie, rata kredytu – 610 zł. Nadto pozwana ponosi wydatki związane z leczeniem syna K. B., tj. koszty paliwa na dojazdy do lekarzy i placówek medycznych dwa razy w roku, po trzy razy w miesiącu, koszty badań tomografii komputerowej około 60 zł, wizyty lekarskie jednorazowo około 90 zł, rehabilitacja przez dwa tygodnie 45 minut – 35-45 zł.

(dowód: karta informacyjna leczenia klinicznego z dnia 2.10.2000r. - k. 17,

badanie konsultacyjne w Klinice (...) we W. z dnia 26.10.2000r. - k. 18,

zaświadczenie (...) Szpitala (...) we W. z dnia 06.10.2003 - k. 19,

wyniki badań, zaświadczenie lekarskie - k. 20 - 21,

dokumentacja medyczna małoletniego K. B. - k. 22-23,

decyzja Prezydenta Miasta G. z dnia 29.07.2014 - k. 24,

orzeczenie o niepełnosprawności z dnia 16.03.2012r. - k. 25,

decyzje Prezydenta Miasta G. - k. 26-27, 28, 30,

decyzja MOPS w G. z dnia 11.04.2012r. - k. 29,

karty informacyjne leczenia szpitalnego K. B. - k. 31-33, 35-36, 38-51,

zaświadczenia lekarskie K. B. - k. 34, 37

zeznania świadka M. M. nagranie audio-video 00:02:36-00:10:09,

zeznania świadka R. M. nagranie audio-video 00:10:10-00:15:01,

przesłuchanie informacyjne pozwanej nagranie audio-video 00:10:01- 00:10:52,

przesłuchanie pozwanej A. B. (1) nagranie audio-video 00:34:03-00:43:03).

Pozwany E. S. (2) ma 37 lat. Z zawodu jest monterem instalacji budowlanych. Zamieszkuje przy ul (...) w G. wraz z dwojgiem małoletnich dzieci synem 12 letnim J. S. (3) i córką 10 letnią A. S. (2) oraz żoną. Pozwany jest osobą niepełnosprawną w stopniu lekkim. Utrzymuje się z renty w wysokości 790 zł. Z renty pozwanego Komornik prowadzi egzekucję, na poczet spłaty zadłużeń, wobec Urzędu Skarbowego i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (łącznie zadłużenie na dzień 23.01.2015r. 40.253,56 zł). Pozwany po potrąceniu otrzymuje kwotę 480 zł. Pozwany choruje na przewlekłe wirusowe zapalenie wątroby typu B. Pozwany podejmuje prace dorywcze – z których tygodniowo otrzymuje około 100-200 zł. Żona pozwanego nie pracuje. Miesięczny koszt utrzymania rodziny pozwanego to: opłaty za mieszkanie – około 700-800 zł, wyżywienie – około 1.000 zł, leczenie i wizyty lekarskie - dwa razy w miesiącu wyjazd na konsultacje.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia J. S. (3), sporządzony w USC w G., pod numerem (...) - k. 61,

odpis skrócony aktu urodzenia A. S. (2) sporządzony w USC w G., pod numerem (...) - k. 62,

stan zaległości zobowiązanego na dzień 23.01.2015r. - k. 63,

orzeczenie o stopniu niepełnosprawności pozwanego - k. 65,

karty informacyjne leczenia szpitalnego - k. 66-69,

zeznania świadka M. M. nagranie audio-video 00:02:36 00:10:09,

zeznania świadka R. M. nagranie audio-video 00:10:10-00:15:01,

przesłuchanie informacyjne pozwanego nagranie audio-video 00:09:2000:10:00,

przesłuchanie pozwanego E. S. (1) nagranie audio-video 00:43:04-00:51:02).

Powiatowy Urząd Pracy we W. w okresie od grudnia 2014r. dysponował ofertami pracy dla osób bez kwalifikacji zawodowych z wynagrodzeniem brutto od 1.750 zł, dla monterów (oferty pracy tymczasowej) z wynagrodzeniem brutto od 2.100 zł, pracy w warunkach chronionych z wynagrodzeniem brutto od 1.750 zł, kucharzy/kelnerów z wynagrodzeniem brutto od 2.000 zł.

(dowód: zaświadczenie Powiatowego Urzędu Pracy we W. z dnia 08.04.2015r.- k. 107).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie Kierownik (...) w M., reprezentujący powoda J. S. (1), wystąpił z roszczeniem alimentacyjnym przysługującym rodzicom wobec dzieci – A. B. (1) i E. S. (2). Legitymacja procesowa do wystąpienia z powództwem alimentacyjnym Kierownika (...) miała oparcie w przepisie art. 110 pkt 5 i 1 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (j. t. Dz.U.2014.09.19), zgodnie z którym w ramach zadań z zakresu pomocy społecznej w gminach, Kierownik ośrodka pomocy społecznej może wytaczać na rzecz obywateli powództwa o roszczenia alimentacyjne. Wskazać w tym miejscu należy, że ingerencja organów pomocy społecznej w stosunki alimentacyjne rodziny, powinna znajdować zastosowanie w sytuacjach wyjątkowych, gdy mimo własnej aktywności i wsparcia rodziny nie można przezwyciężyć trudności. Z kolei jeżeli istnieją osoby, które zgodnie z obowiązkiem alimentacji mogą dostarczyć osobie potrzebującej niezbędnych środków utrzymania, to ich powinności wyprzedzają świadczenia z pomocy społecznej.

Obowiązek alimentacyjny i jego zakres wyznaczają przepisy kodeksu rodzinnego i opiekuńczego. Przepis art. 128 k.r.o. stanowi, że obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które jeszcze nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba, że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów utrzymania i wychowania. Poza powyższym wypadkiem uprawniony do świadczeń jest tylko ten, kto znajduje się w niedostatku (art. 133 § 1 i 2 k.r.i.o.). Przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego bierze się pod uwagę art. 135 § 1 i 2 k.r.o., w myśl którego to przepisu zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego, a wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie albo wobec osoby niepełnosprawnej może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego - w takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego. Na zasadzie art. 144¹ k.r.i.o. zobowiązany może uchylić się od obowiązku alimentacyjnego względem uprawnionego, jeżeli żądanie alimentów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego. Nie dotyczy to obowiązku rodziców względem ich małoletniego dziecka.

Stan faktyczny w niniejszej sprawie został ustalony na podstawie całokształtu zebranego materiału dowodowego. Ocena jego wartości dowodowej doprowadziła, po dokonaniu subsumcji pod powyżej wskazane normy, do odmowy uwzględnienia wytoczonego powództwa. W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie dowody, a w szczególności z dokumentów i przesłuchania stron, jednoznacznie wskazują na brak podstaw do uznania żądania zawartego w pozwie.

Przy ocenie zakresu obowiązku alimentacyjnego należy wziąć pod uwagę art. 135 § 1 i 2 k.r.o., w myśl których to przepisów zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Powyższe oznacza, że zakres świadczeń alimentacyjnych jest dwustronnie kształtowany. Z jednej strony poprzez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego, a więc te, którym sam uprawniony nie jest w stanie sprostać i które w rzeczywistości wychodzą poza katalog potrzeb podstawowych (niezbędnych). Z drugiej zaś poprzez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego, które stanowią sztywną górną granicę obowiązku alimentacyjnego. Należy bowiem uznać, że to właśnie możliwości zarobkowe zobowiązanego przy ocenie przedmiotowego obowiązku wyprzedzają usprawiedliwione potrzeby uprawnionego (vide: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 lutego 1972 r., III CRN 470/71, LEX nr 7052).

Przenosząc powyższy stan prawny, na grunt rozpatrywanej sprawy, Sąd badał czy J. S. (1) znajduje się w niedostatku, a zatem czy wymaga wsparcia ze strony dzieci, a także czy pozwani są w stanie uczynić zadość obowiązkowi alimentacyjnemu względem powoda. W pierwszej kolejności po przeprowadzeniu analizy materiału dowodowego, nie można stwierdzić, aby sytuacja majątkowa J. S. (1) nie pozwala na zaspokojenie przez niego jego podstawowych i usprawiedliwionych potrzeb. Sąd ustalił, iż powód otrzymuje zasiłek stały w wysokości 529 zł przyznany mu bezterminowo. Nie ma osób na utrzymaniu. Dochód przeznacza na własne utrzymanie, przy czym jego koszty związane z mieszkaniem ograniczają się do opłat za energię i gaz z których korzysta. Nie ponosi innych kosztów związanych z mieszkaniem (mieszka w mieszkaniu brata). Jest właścicielem samochodu osobowego marki A. (...), rok produkcji 1990. Jest zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ś., jako osoba poszukująca pracy. Powód jest osobą niepełnosprawną. Jednakże ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika jednocześnie, ażeby niepełnosprawność powoda powodowała konieczność stałej lub długotrwałej opieki lub pomocy innej osoby i aby wyłączała go całkowicie z rynku pracy. Powód może podejmować pracę w warunkach chronionych, zaś Powiatowy Urząd Pracy we W. w okresie od grudnia 2014r. dysponował ofertami pracy w warunkach chronionych, oferując wynagrodzenie brutto od 1.750 zł. Co więcej nie wykazano, aby powód posiadał zadłużenia z jakiegokolwiek tytułu, wobec innych osób/instytucji. Także z treści przesłuchania powoda nie wynika, aby znajdował się on w sytuacji wymagającej wsparcia finansowego ze strony dzieci. Tym samym uznać należy, iż dochód z zasiłku stałego wystarcza J. S. (1) na własne utrzymanie, bez konieczności nie tylko pomocy osób mu najbliższych, ale także zaciągania innych zobowiązań finansowych.

Sąd analizując materiał dowodowy wziął też pod uwagę stanowisko J. S. (2) w sprawie, zawarte podczas przesłuchania, w którym to powód domagał się oddalenia powództwa i oświadczył, że nie występował z niniejszym powództwem wobec dzieci, albowiem pobiera zasiłek, który jest wystarczający na pokrycie kosztów jego utrzymania. Jednakże stanowisko to nie było wiążące dla sądu, przy podejmowaniu decyzji.

W ocenie Sądu Kierownik (...) nie udowodnił, że J. S. (2) znajduje się w niedostatku oraz że nie posiada możliwości zarobkowych. Natomiast zgodnie z art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu wywodzi skutki prawne, zaś regulacji tej w przepisach proceduralnych odpowiada treść art. 232 k.p.c., zgodnie z którym to strony są zobowiązane wykazywać dowody dla stwierdzenia faktów, z których wywodzą skutki prawne. Podkreślić należy, iż treść art. 6 k.c. i 232 k.p.c. oznacza, że strona, która nie przytoczyła wystarczających dowodów na poparcie swych twierdzeń ponosi ryzyko niekorzystnego dla siebie rozstrzygnięcia, o ile ciężar dowodu co do tych okoliczności na niej spoczywał.

Niemniej Sąd stosownie do dyspozycji art. 135 § 1 i 2 k.r.o. badał również sytuację osobistą, finansową i możliwości zarobkowe pozwanych i przyjął, że pozwani znajdują się w trudnej sytuacji materialnej, wskazującej na to, że zasądzenie od nich chociażby symbolicznej kwoty byłoby nieuzasadnione i stanowiło fikcję prawną, a także nie było zgodne z zasadami współżycia społecznego (art. 144(1) kroi). Pozwana A. B. (1) nie pracuje, pozostając na utrzymaniu męża. Biorąc pod uwagę jej sytuację rodzinną, a także konieczność sprawowania osobistej stałej opieki nad niepełnosprawnym synem, uznać należało, że nie ma ona na chwilę obecną możliwości zarobkowych. Pozwana pobiera środki finansowe, które stanowią celowe wydatki, przeznaczone są na opiekę pielęgnacyjną syna K. B. w wysokości około 1.200 zł oraz dodatek rodzinny w kwocie około 200 zł – na dwoje małoletnich dzieci. Przy łącznym dochodzie 2.600 zł, miesięcznie wydatki pozwanej to koszty mieszkania około 800-900 zł, wyżywienie czteroosobowej rodziny, rata kredytu – 610 zł, koszty leczenia syna. Zdaniem Sądu, pozwana nie dysponuje środkami, które mogłaby przeznaczyć na alimentację syna, nawet w wysokości symbolicznej. Cały ciężar utrzymania pozwanej spoczywa bowiem obecnie na jej mężu, który nie ma obowiązku alimentowania ojca pozwanej. Natomiast pozwany E. S. (2) ma na utrzymaniu żonę, która nie pracuje oraz dwoje małoletnich dzieci. Jest on osobą niepełnosprawną, i cierpi na przewlekłe wirusowe zapalenie wątroby typu B, co ogranicza go w uzyskaniu stałej pracy zarobkowej. Obecnie na dochód jego rodziny składa się renta pozwanego w wysokości 480 zł oraz dochód z prac dorywczych około 100-200 zł tygodniowo. Pozwany ma też znaczne zadłużenia wobec Urzędu Skarbowego i Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (łącznie zadłużenie na dzień 23.01.2015r. kwota 40.253,56 zł). Pozwany cały uzyskany dochód przeznacza na utrzymanie rodziny: opłaty za mieszkanie – około 700-800 zł, wyżywienie – około 1.000 zł, leczenie i wizyty lekarskie. Jak podał podczas przesłuchania, pozwany nie jest w stanie w pełni zabezpieczyć własnych potrzeb, związanych z leczeniem. W konsekwencji dokonanych ustaleń, Sąd doszedł do przekonania, że wykonanie obowiązku alimentacyjnego wobec powoda spowodowałoby uszczerbek nie tylko w koniecznym utrzymaniu pozwanych, ale również godziło w interes ich dzieci, które nie są w stanie utrzymać się samodzielnie, a wobec, których również obciąża pozwanych obowiązek alimentacyjny.

Sąd nie znalazł podstaw do zasądzenia jakiegokolwiek od pozwanych również i na podstawie zasad współżycia – społecznego jakiegokolwiek symbolicznej kwoty, tytułem alimentów na rzecz J. S. (1). Powód J. S. (1) opuścił rodzinę - żonę M. M. i dzieci A. i E. S. (1), gdy dzieci miały około 2 i 3 latka. Związał się z inną kobietą. Po opuszczeniu rodziny, nie łożył finansowo na utrzymanie małoletnich wówczas pozwanych, nie wspierał rzeczowo, nie interesował się ich sprawami. Nie uczestniczył w procesie wychowawczym dzieci. Nie utrzymywał kontaktu z dziećmi. Jak wynika z przesłuchania pozwani nie nawiązali z powodem takiej więzi emocjonalnej, jak dziecko – rodzic. Pozwani byli w rzeczywistości od dziecka, wychowywani przez obecnego męża matki pozwanych – R. M., który faktycznie przejął obowiązki rodzicielskie. Powód podczas przesłuchania sam przyznał, że popełnił błąd nie uczestnicząc w procesie wychowania własnych dzieci.

W tym stanie rzeczy, w ocenie Sądu, biorąc pod uwagę koszty utrzymania pozwanych, brak dochodów i możliwości zarobkowe pozwanych, jak też stosunki rodzinne uprawnionego w ocenie Sądu, pozwani nie są w stanie i nie powinny partycypować w kosztach utrzymania J. S. (2).

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd stwierdził, iż brak podstaw do zasądzenia alimentów w jakiegokolwiek kwocie, nawet symbolicznej od pozwanych na rzecz J. S. (2) i powództwo, jako że nie zostały spełnione przesłanki materialnoprawne konieczne do jego uwzględnia, przewidziane w art. 133 § 1 i 2 kro i 135 § 1 k.r.o., a także żądanie alimentów jest sprzeczne z zasadami współżycia społecznego na podstawie art. 144 (1) krio, oddalił.

Biorąc powyższe, Sąd orzekł jak w pkt I. sentencji wyroku.

Orzeczenie o kosztach procesu, zawarte w punkcie II. sentencji wyroku, oparto na podstawie art. 96.1. ust. 2 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (j.t. Dz. U. 2010 r., nr 90, poz. 594 ze zm.), stanowiącym, że nie mają obowiązku uiszczenia kosztów sądowych strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych oraz strona pozwana w sprawie o obniżenie alimentów oraz w odniesieniu do zwrotu kosztów zastępstwa procesowego pozwanych na podstawie 102 k.p.c. uznając, że po stronie powoda zachodzą okoliczności uzasadnione, o których mowa w uzasadnieniu wyroku, przemawiające za odstąpieniem od obciążenia go tymi kosztami.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować;
2. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć Kierownikowi (...) w M. z pouczeniem o apelacji;
3. kal. 21 dni.